

نمای باز

غلامرضا تختی فیلم امروز است

«طیبه سیاوشی عضو کمیسیون فرهنگی مجلس

● غلامرضا تختی بدون شک فیلم تأثیرگذاری است، این فیلم بخشی از تاریخ ایران را به تصویر می‌کشد. همه این حوادث تاریخی، مسائل و مشکلاتی که امروز از آنها به عنوان آسیب اجتماعی یاد می‌کنیم، فقر و فلاکت مردم و… زندگی غلامرضا تختی را تحت تأثیر قرار داد یا حتی می‌توان گفت زندگی او را در چنگ خودش گرفته بود. جامعه‌ای که به دنبال قهرمان بود تا شرایط را بهتر کند، کسی را بهتر از تختی پیدا نمی‌کردند؛ فردی که همه زندگی‌اش را وقف مردم و به این سبک زندگی کرد. مردم و مشکلات‌شان به حدی برای او معنادار بود که قهرمانی جهانی هم برایش معنا نمی‌کرد. فیلم غلامرضا تختی فیلم امروز است، آن‌قدر همه چیز در این فیلم قابل لمس و حقیقی است که مخاطب فاصله‌ای بین شرایط امروز و آن دوران نمی‌بیند چراکه تاریخ تکرار می‌شود و این سختی‌ها هم تکرار می‌شود. جملاتی که در این فیلم می‌شنویم، جملاتی است که در زندگی روزمره از آنها استفاده می‌کنیم و بخشی از حرف‌های هرروزه ماست و اینکه کشورهای ثروتمند و نفتی واقع در منطقه خاورمیانه از دست این حوادث و مشکلات نجات پیدا نمی‌کنند و زنجیره این وقایع تا به امروز ادامه پیدا کرده است. زندگی خصوصی تختی هر چیزی که بود، واقعا برای من به عنوان مخاطب این فیلم اهمیت ندارد؛ اینکه به‌غلط گفته می‌شود این فیلم اسطوره‌داری کرده، حرف کاملا بیهوده‌ای است. ساخت این فیلم کمک کرد تا غلامرضا تختی در یادها بماند و کمک می‌کند تا نسلی که هیچ شناختی نسبت به این پهلوان نداشته است، به‌خوبی با وجوه شخصیتی او آشنا و متوجه شود جنبه اجتماعی زندگی یک قهرمان ورزشی کاملا از زندگی خصوصی او جداست. کشتی ورزش جوانمردی است. این ورزش همیشه جایگاه والایی بین مردم کشور ما داشته است و پیوند کشتی و غلامرضا تختی باعث به‌وجودآمدن سرمایه اجتماعی بزرگی شد و متأسفم که هیچ وقت در هیچ دورانی از سرمایه‌های اجتماعی به‌خوبی استفاده نکردیم و آنها را نادیده گرفتیم. ندیدن این فیلم، نادیده‌گرفتن تاریخ ایران است. متأسفانه ما ملتی هستیم که دوست نداریم صحنه‌های تلخ را به یاد و به خاطر بیاوریم با قهرمانان و سرمایه‌های اجتماعی‌مان چه کردیم. قطعا دولت تا زمانی می‌تواند موفق باشد و زندگی مردم را در بستر اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی پیش ببرد که از این سرمایه‌ها استفاده کند و آنها را به آن‌زا نکشد. قطعا کار سادای نیست، چه اشکالی دارد که از حقیقت واقعی زندگی آدمی که به عنوان اسطوره می‌شناسیم، حرف بزнім؟ و واقع‌گرایانه به زندگی قهرمانان‌مان نگاه کنیم. امیدوارم دیگران نیز مثل سازندگان فیلم غلامرضا تختی همت و جسارت کنند و حقیقت قهرمانان این کشور را به تصویر بکشند.

پرسه در خبر

«ترانه‌های زمین» سراج

● **گروه هنر:** کنسرت «ترانه‌های زمین» با اجرای حسام‌الدین سراج و اردشیر کامکار در تالار وحدت روی صحنه می‌رود. کنسرت «ترانه‌های زمین» خوانندگی حسام‌الدین سراج و سرپرستی اردشیر کامکار، جمعه، ۱۳ اردیبهشت، ساعت ۲۱:۳۰ در تالار وحدت اجرا می‌شود. در این اجرا قطعات قدیمی و خاطره‌انگیز؛ تو بی من، بارانه، بر کیسویت، سرمست و بی‌گاه، شعر از مولانا، بنماز شام غریبان، شعر از حافظ، مرچا وود که چه خون شد دل من، شعر از سعدی، توسط هنرمندان گروه اجرا می‌شود. حسام‌الدین سراج؛ خواننده، اردشیر کامکار؛ سرپرست گروه و نوازنده کامنچه، حسین رضایی‌نیا؛ نوازنده دف، امیرناصر رنجبر؛ نوازنده کامنچه؛ صابر سوری؛ نوازنده عود، سعید قربانی؛ نوازنده سنتور، ارژنگ کامکار؛ نوازنده تنبک و بهزاد روافی؛ نوازنده باغلاما در این کنسرت هنرمایی می‌کنند.

«ماربازی» کامبیز دیربازوبهاره رهنما

● **گروه هنر:** نمایش «ماربازی» با بازی کامبیز دیرباز و بهاره رهنما، نوشته صحرافتحتی روی صحنه می‌رود. این نمایش محصول کمپانی «دیار» به کارگردانی صحرافتحتی و سعید دشتی به زودی در بهار ۹۸ روی صحنه می‌رود.

رضا آشفته

در میان پر فروش‌ترین نمایش‌های به‌صحنه‌رفته در تالارهای اصلی، چهارسو، سایه، قشقایی و پلاتو اجرای مجموعه تئاتر شهر در سال ۹۷ نمایش «مالی سویننی» بیش از یک میلیارد تومان فروش کرد که در این نمایش دو بازیگر چهره – امیر آقایی و صابر ابر– بازی می‌کردند که به نوعی می‌شود گفت همین دو بازیگر عاملان اصلی فروش نمایش بوده‌اند. سال ۹۶ نیز نمایش «اعتراف» کار شهاب حسینی به مدد حضور این– بازیگر در کنار علی نصیریان از فروش قابل‌اعتنایی برخوردار شد که البته به دلایل نامعلوم آمار این فروش منتشر نشده است.

مالی سویننی

در تالار ۵۷۹ نفری اصلی، نمایش «مالی سویننی» به نویسندگی بری‌ان فریل و کارگردانی مرتضی میرمنظمی که از ۱۰ اردیبهشت تا اول تیر با قیمت بلیت ۶۰ هزار تومان، ۴۷ اجرا، دوهزارو ۱۸ بلیت میهمان، ارائه ۱۱ هزارو ۷۵۳ بلیت تخفیف‌دار، فروش هشت‌هزارو ۳۷۲ بلیت تمام‌بها، هزارو ۱۷ بلیت نیم‌بها، مجموع ۲۳ هزارو ۱۶۰ تماشاگر و فروشی معادل یک میلیارد و ۲۴ میلیون و ۹۶۵ هزار تومان روی صحنه رفت، به‌عنوان پر فروش‌ترین نمایش این تالار معرفی می‌شود.

این نمایش‌نامه تم مهاجرت داشت و از جای دیگری رانده می‌شوند سخن می‌گوید. دلیل انتخاب این نمایش‌نامه هم از آن جهت بوده است که مهاجرت اتفاقی جهان‌شمول است، به‌خصوص در کشورهای که مردمانش ناگزیر به مهاجرت هستند. این نمایش‌نامه در مورد تنهایی سه نفر است، هرچند که اسم این نمایش به شخصیت زن نابینا اشاره می‌کند، ولی شاید بتوان گفت «مالی» به‌عنوان آن شخصیت نابینا در داستان مانند یک کشیش عمل می‌کند که باعث اعترافات و برون‌ریزی آدم‌های دیگر داستان می‌شود. شاید در نمایش «مالی سویننی» بازی صابر ابر، الهام‌کرا و عباس جمالی باعث‌ویانی جذب مخاطبان بیشتر شده باشد.

امیر آقایی که برای آخرین‌بار در سال ۱۳۸۲ و در

نمایش «روی زمین» بر صحنه تئاتر به ایفای نقش پرداخته بود، بعد از ۱۵ سال به صحنه تئاتر بازگشت.

آقایی در نمایش «مالی سویننی» در نقش «دکتر رایس» به صحنه رفت. صابر ابر هم بحق یک ستاره تئاتری است، چون در چند نمایش بازی داشته که هم به‌لحاظ کیفی و زیبایی‌شناسی این نقش‌آفرینی‌ها به چشم آمده‌اند و هم از آن‌سو اعتبار سینمایی‌اش باعث جذب مخاطبان عام شده که خود تضمین‌کننده فروش تئاتر بوده است. الهام‌کرا، دیگر بازیگر نمایش «مالی سویننی»

فیلم یک اتفاق ساده

داد به نمایش درآمده‌اند. امسال نیز در نخستین روز جشنواره جهانی نمایش فیلم سینمایی «دیده‌بان» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا توجه بسیاری را به خود جلب کرد و واکنش‌های مثبتی را به همراه داشت. اما دیگر بخش‌های جشنواره در چند روز گذشته خبرساز بوده‌اند. فیلم «مصائب شیرین ۲» تازه‌ترین ساخته علیرضا داوودنژاد برای نخستین بار نمایش داده شد؛ فیلمی که مثل سایر آثار داوودنژاد در جمع خانوادگی روایت شد. «مصائب شیرین ۱» یکی از فیلم‌های قابل تأمل کارنامه داوودنژاد است. این فیلم روایتگر همان شخصیت‌هایی است که ۲۰ سال پیش مقابل دوربین داوودنژاد ایفای نقش کردند و حالا در کشوری دیگر زندگی می‌کنند و اتفاقاتی بار دیگر آنها را به سینما پیوند می‌دهد.

بسیاری از منتقدان و اهالی رسانه که جای این فیلم را در جشنواره ملی فجر خالی می‌دیدند، از نمایش «مصائب شیرین ۲» استقبال کردند و طبعاً بسیاری هم نقدهایی به آخرین ساخته داوودنژاد وارد دانستند. در این بین نمایش دو فیلم «پلوت» به کارگردانی ابراهیم ابراهیمیان و «زغفرانیه ۱۴ تیر» به کارگردانی علی‌هاشمی که این فیلم‌ها را نیز می‌توان در زمره فیلم‌های ناکام و بازمانده از حضور در جشنواره ملی دانست، کنجکاو بسیاری برای دیده‌شدن در میان اهالی رسانه داشت.

نمایش تازه‌ترین ساخته حسین مهکام «بی‌حسی موضعی» در سومین روز جشنواره نیز حواشی بسیاری به همراه داشت. نمایش این فیلم در بخش نمایش‌های مردمی درپرس جارسو با

هنر

استقبال از جشنواره جهانی با فیلم‌های مرمت‌شده

فیلم با ضامن آهو

استقبال زیادی روبه‌رو شد و نمایش این فیلم را در ساعات پایانی شب به سانس فوق‌العاده رساند. تازه‌ترین ساخته سینمایی حسین مهکام متفاوت‌تر از ساخته‌های پیشینش است و فضای فانتزی‌تری دارد. حضور پارسا پیروفر، حبیب رضایی، باران کوثری و حسن معجونی به عنوان بازیگران اصلی این فیلم و البته حضور چهره‌ای که به واسطه فعالیت در فضای مجازی شهرت بسیاری دارد، سهیل مستجابیان، در این فیلم باعث شد توجه بسیاری به تازه‌ترین فعالیت سینمایی مهکام جلب شود اما نکته درخور توجه نظرات متفاوت اهالی سینما و رسانه نسبت به این فیلم سینمایی است. برخی بی‌حسی موضعی را بازگشت مهکام به دورانی آریزایی کردند که حاصل فعالیت مشترکش با عبدالرضا کاهانی در فیلم «اسب حیوان نجیبی است» که فضای فانتزی و کمدی را به وجود آورده بود و برخی دیگر این فیلم را اثر متوسط و الکنی آریزایی کردند.

اما از دیگر بخش‌های جشنواره جهانی فجر حضور مدیران فرهنگی و اظهارنظرهای کوتاه‌شان درباره کیفیت برگزاری جشنواره است. حسین انتظامی، سرپرست سازمان سینمایی وزارت ارشاد، درباره ادغام دو جشنواره ملی و جهانی فجر به این‌شود تمرکز روی فیلم‌های ایرانی قرار گیرد و بخش بین‌الملل دیده نشود. او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «هر فعالیتی که بتواند به توسعه سینمای ایران در داخل یا خارج از کشور، چه در وجه هنری و چه در وجه توسعه بازار کمک کند، مفید است».

فیلم ناخدا خورشید

این جشنواره داشته باشیم. قاعدا ما باید جمع‌بندی و سپس نتیجه را بیان کنیم. این جمع‌بندی درباره همه جشنواره‌هایی که در طول سال برگزار می‌شود، خواهد بود. ما قول داده بودیم که دستورالعمل‌های همه جشنواره‌ها را منتشر کنیم و به شکل فراخوان از سینماگران و نخبگان خواهش کنیم نظرشان را به صورت پیش‌نویس ارائه کنند تا متعاقباً بتوانیم آن را به عنوان یک سند منتشر کنیم».

جهانی فیلم فجر نیز گفت: «یکی از موضوعاتی که اکنون در حال بحث درباره آن هستیم و فقط مختص جشنواره جهانی فیلم فجر هم نمی‌شود و دیگر جشنواره‌هایی که تحت پوشش سازمان سینمایی برگزار می‌شوند را هم شامل می‌شود، همین موضوع است. بر این اساس، جایگاه هر کدام از این جشنواره‌ها و مدل اجرایی آنها بررسی و نتیجه نهایی آن به صورت سند اعلام خواهد شد».

ابراهیم داروغه‌زاده، معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی و همچنین دبیر دو دوره جشنواره ملی فیلم فجر، نیز در حاشیه برگزاری جشنواره نسبت به ادغام جشنواره ملی و جهانی واکنش نشان داد و گفت: «ادغام این دو جشنواره باعث می‌شود تمرکز روی فیلم‌های ایرانی قرار گیرد و بخش بین‌الملل دیده نشود».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «هر فعالیتی که بتواند به توسعه سینمای ایران در داخل یا خارج از کشور، چه در وجه هنری و چه در وجه توسعه بازار کمک کند، مفید است».

و رودرویی با یکدیگر است که تصمیم بزرگی برای این زندگی و پیوست به همدیگر گرفته‌اند؛ چنان‌که مرد دیگر با حسرت به ترک‌کردن موسیقی نمی‌نگرد؛ اما دلش می‌خواهد کمی به هم جهان بیرون از خودش فکر کند… مثلاً نداشتن بچه را باید با آوردن یک توله‌سگ پُر کند؛ هرچند زن با این هم مخالف است و دل مرد را می‌شکند و او با پاره کردن بریده روزنامه از این تصمیم هم می‌گذرد.

نقاشی‌اشر در تالار ۹۶ نفری قشقایی از میان نمایش‌های به‌صحنه‌رفته نمایش «نقاشی‌ اشره» به نویسندگی محمدحسین معارف و کارگردانی فریزر کریمی به‌عنوان پر فروش‌ترین نمایش معرفی می‌شود. این نمایش از روز ۲۵ مهر تا ۲ آذر روی صحنه رفت که با احتساب قیمت بلیت ۳۰ هزار تومان از مجموع ۲۷ اجرا و فروش هزارو ۵۴ بلیت تمام‌بها، ۱۸۸ بلیت نیم‌بها، ۲۰۰ بلیت دارای تخفیف و ارائه ۶۱۰ بلیت میهمان و دوهزارو ۵۲ تماشاگر به فروشی معادل ۳۹ میلیون و ۲۴۰ هزار تومان دست یافته است.

آرام، نقاشی که همه‌جا را سیاه‌سفید می‌بیند، این احتمال را می‌دهد که با خوردن رنگ اکریلیک مشکل بینایی‌اش حل شود؛ اما از آنجایی‌که از این موضوع مطمئن نیست، از برادرش می‌خواهد تا به جای او رنگ اکریلیک بخورد و اگر سلامت ماند، یک نقاشی از اشهر–نقاش هلندی– را که در اختیار آرام است، صاحب شود.

مادری که با فروش جسد فرزندانش پول می‌گیرد، زنی که کورریگی دارد و مرد جوانی که نقاشی چند میلیون دلاری دارد؛ اما به جای فروشش برای حفظ آن دچار چالش می‌شود و متهم به آدم‌خوری می‌شود؛ نام نمایش برگرفته از زندگی و آثار موريس کرنلش اشر، هنرمند گرافیک و نقاش اهل هلند بود که آثار شگرفی از حکاکی روی چوب، چاپ سنگی و قلم‌زنی روی‌روشن را خلق کرد که در محاسبات ریاضی الهام گرفته‌اند؛ نقاشی‌های او به سبک آپ آرٹ است. فریزر کریمی دانش‌آموخته تئاتر از دانشگاه تهران است و کارگردان جوان و موفقی است که جزء افراد پرکار و موفق تئاتر در چند سال اخیر است. او نمایش بهارشکنی، نمیدونم فردا چی میشه، لانه خرگوش، در باب تعریفان سالم و غیرسالم و مدّه‌ا را روی صحنه برده است و تابستان امسال نویسنده، کارگردان و اجراگر نمایش میکرو تئاتر دینید اینچ در عمارت روبه‌رو بود.

مرزداران

نمایش «مرزداران» به نویسندگی و کارگردانی وحید رهجو و حسین ملک هم از ۱۵ فروردین تا ۱۲ اردیبهشت سال ۹۷ با قیمت بلیت ۱۵ هزار تومان و مجموع ۲۴ اجرا، فروش ۲۹۸ بلیت تمام‌بها، ۳۲۸ بلیت دارای تخفیف، ۲۲۷ بلیت میهمان و ۸۵۳ تماشاگر روی صحنه رفت. این اثر نمایشی با توجه به ارقام اعلام‌شده و فروش هفت‌میلیون و ۷۵۰ هزار تومان به‌عنوان پر فروش‌ترین نمایش پلاتو اجرا معرفی می‌شود.

تماشاخانه

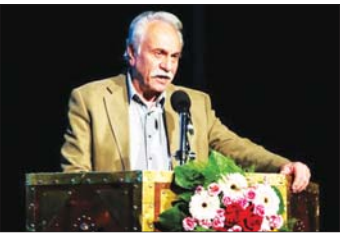
ایرج راد: سنگلج مرا

یاد محمد مطیع می‌اندازد

● **گروه هنر:** یادمان محمد مطیع، هنرمند فقید، عصر شنبه، ۳۰ فروردین ۱۳۹۸ با حضور هنرمندان بنام کشور در تماشاخانه سنگلج برگزار شد.

ایرج راد گفت: هر گوشه از این سالن را که نگاه می‌کنم به یاد محمد مطیع می‌افتم. نقش‌هایی که او خلق می‌کرد، همیشه در اوج قرار داشت و به‌یادماندنی بود. محمد مطیع را در نقش «داوود»، کاری از رکن‌الدین خسروی به یاد می‌آورم که چه خوش درخشید. او عاشق تئاتر بود و برای تئاتر ارزش قائل بود و با شوخ‌طبعی‌اش، نگاه و کارش همواره در یادها خواهد ماند. او پشت میج‌کسی حرف نزد و یاد دل رنوفش همه را دوست داشت. محمد برای من زنده است، همان‌طور که برای همه زنده است.

رئیس هیئت‌مدیره خانه تئاتر در ادامه سخنانش با اشاره به همکاری‌هایش با این هنرمند فقید بیان کرد: نام محمد مطیع همواره در تاریخ تئاتر می‌ماند. او مؤلف تئاتر بود. نوع بازی و ارتباطش با نقش او را شاخص می‌کرد. تقلید نمی‌کرد و همه چیز مال خود او بود. زمانی که با رکن‌الدین خسروی کاری می‌کردیم، در تمام تمرین‌ها با عشق حاضر می‌شد. می‌دانم همه شما دوستش دارید و یادش زنده خواهد ماند. محمد مطیع زمانی که اینجا کار می‌کردیم، پا و قلبش درد نمی‌کرد و با عشق روی صحنه می‌آمد. خیلی سعی شد که او را به کار بیآوریم. من و برادرش، مهران مطیع، با خانواده‌اش صحبت کردیم تا در مملکتش به خاک سپرده شود، اما نشد و پنجشنبه دو هفته گذشته در سوند به خاک سپرده شد. این بازیگر تئاتر و تلویزیون با بیان اینکه «من از وزیر ارشاد خواهش کردم که سنگی را با نام محمد مطیع در بهشت زهرا (س) داشته باشیم و این قول به ما داده شد»، افزود: امیدوارم این اتفاق بیفتد تا زمانی که به آنجا می‌رویم، از او هم یاد کنیم. محمدعلی کشاورز در یک کلیپ گفت: «مطیع بازیگر خوب ما بود، اما در آن زمان خیلی‌ها فکر می‌کردند اگر از این مملکت بروند رشد می‌کنند، درحالی‌که نمی‌دانستند آدم‌ها در سرزمینی که متولد می‌شوند رشد و پیشرفت می‌کنند. بازیگر خیلی خوبی بود، ولی، دلی اشتباه بزرگی کرد که این سرزمین را ترک کرد».

اکبر عالمی با لحنی بغض‌آلود در سخنانی گفت: ۳۱ اثر تلویزیونی و ۱۶ فیلم سینمایی که اولین آن متعلق به حسین ترابی است، از خود به‌جا گذاشت. سرنوشت این‌طور برای او رقم خورد که در کوتبترک به خاک سپرده شود. هیچ‌کس نمی‌تواند قطعه سیاه و تاریکی از او بیان کند. علی دهکردی، رئیس انجمن بازیگران خانه سینما، در ادامه گفت: من به نظر خانواده محمد مطیع احترام می‌گذارم، اما هنرمند فقط متعلق به خانواده نیست، بلکه متعلق به همه مردم و هنر سرزمینش است. اوافزود: محمد مطیع در شوه بازیگری منحصر‌به‌فرد بود، ولی متأسفانه به هر دلیلی زود از میان ما رفت، شاید به قول دوستان، یکی از دلایلش غم غریب بوده؛ غمی که گریان‌گیر خیلی از هنرمندان ما شده است. بهزاد فرانهی، رئیس انجمن بازیگران خانه تئاتر، هم در سخنانی چنین گفت: محمد مطیع تنها شخصیتی است که برایش دو صفحه نوشتیم، چون جرئت این را نداشتیم که بداهه از او بگویم. سپس متنی را که برای محمد مطیع نوشته بود برای حاضران خواند.

آرش عباسی، کارگردان آخرین نمایشی که محمد مطیع در آن نقش‌آفرینی کرده بود، در سخنانی گفت: من برخلاف بقیه، مرگ او را زود باور کردم، چون انتظارش را می‌کشیدم. در روز آخر سال زنگ زدم که روز پدر را تبریک بگویم و وقتی جواب نداد، حس کردم که فوت کرده است. اوافزود: فقتش اشتباه بود، ولی بازگشتنش هم اشتباه بود. ای‌کاش تصویر دست‌تافتنی او برای ما مانده بود. بااین‌حال من از آرزویم رسیدم و ایشان همکاری با من را پذیرفتند. در ادامه، کلیبی با حضور پرویز پورحسینی، واروژ کریم‌مسیحی، سعید امیرسلیمانی و جمشید ملک‌پور پیش شد که خاطراتی از محمد مطیع تعریف کردند. مهران مطیع، برادر زنده‌یاد محمد مطیع، هم روی صحنه آمد و ضمن تشکر از برگزارکنندگان این مراسم گفت: برادرم اشتباه نکرد که رفت، او ناراحتی قلبی داشت و اگر در ایران می‌ماند، همان‌موقع از دست می‌رفت. برادرم برای بازگشتش هم اشتباه نکرد، چون عاشق بازیگری بود. من با شنیدن خبر مرگش باور نکردم. تا زمانی که فیلم خاک‌سپاری‌اش را ندیده بودم، برایش فاتحه نفرستاده بودم. او در پایان از خاطرات فیلم «تیریز در مه» که با برادرش همبازی بود، تعریف کرد و برای او اشک ریخت و از جمشید منشاخی هم یاد کرد. در این مراسم اسماعیل خلیج، گلاب آدینه، ایرج راد، پرویز پورحسینی، رضا فیاضی، منیژه محامدی، رضا بنفشه‌خواه، رضا باغبان، عبدالرضا اکبری، خسرو احمدی، سعید نیک‌پور، اصغر صفت، صدیق‌تعریف، سعید امیرسلیمانی، جمشید ملک‌پور، شهرام کرمی و علی دهکردی نیز حضور داشتند. این– بازیگر سینما و تلویزیون ۲۹ اسفندماه در منزل شخصی خود در کشور سوئد و ۷۵ سالگی درگذشت.